

۲۰۱۴ / ۰۵ / ۲۴

صالحه وهاب واصل

ديار وطن

عمریست کز دیار وطن دور رفته ایم
بس درد های دل که به همدل نه گفته ایم

شب ها برای تیرگی ای روز هموطن
چشمی نه بسته ایم و ز دردش نخفته ایم

چندان فشرده ظلم ستمگر که هر کدام
در غنچه سوختیم و نه چون گل شگفته ایم

تخم نژاد پرستی و تبعیض قوم و دین
افساند عدو و ما همه غافل بخفته ایم

از بسکه مهر رخت بیست از دل همه
ماند به آن فسانه که گاهی شنیفته ایم

احساس همزبانی و همکشوری نماند
از بسکه بد به هموطن خویش گفته ایم

در دام جهل برده به دست عدو شدیم
یک دانه هم ز گوهر دانش نه سفته ایم

دشمن به زیرکی بنمود شستشوی مغز
او هر چه گفت یاره، به تکرار گفته ایم

آئینه های دل همه پُر از غبار کین
ای وای بخت بد که غبارش نه رفته ایم

واهب طمع مدار که «ما» تو و من شود
تا زیر چتر تیره دویی نشسته ایم

۲۰۰۸-۱۰-۲۲

د پايو شميره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خيږ و لولئ